

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

זמנים שבת קודש פרשת תשפ"ד **נשא** גיליון 026

דברי התורה לעילוי נשמת החיילים שנפלו
ולעילוי נשמת אלתר צבי אריה בן חיים יאכנעס
ולעילוי נשמת הרב יוסף בן הרב שמשון פרלמן
ולרפואת הפצועים

הדלקת נרות ירושלים 19:11 צאת השבת 20:29

זמני תפילה שבת קודש

13:30	ערש"ק מנחה א' –
18:03	מנחה ב' –
18:18	קבלת שבת מוקדמת
19:36	מנחה ג' –
19:51	קבלת שבת בשקיעה
מעריב מיד אחרי קבלת שבת	
5:20	שחרית עם הנץ מתחיל שוכן עד
8:35	שחרית מנין שני שוכן עד 8:55
13:15	מנחה אי –
18:50	מנחה בי –
19:15	מנחה ג' –
20:29	מעריב מוצאי שבת –
20:51	מעריב של רבינו תם –

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

פרשת נשא פרק ד' פסוק כ"ב

נשא את בני גרשון גם הם

הכלי יקר שאל מדוע זכו בני קהת לשאת את הארון אפילו שהם לא הבכורים והרי זה היה הכבוד הכי גדול בעבודת המשכן?

הכלי יקר עונה שהתורה רצתה ללמד אותנו שצריך לכבד את לומדי התורה, ואם בני ישראל היו רואים שבני גרשון שהם לומדי תורה קיבלו את הזכות לשאת את ארון הקודש, הם פשוט היו מניחים שזה בגלל העובדה שהם הבכורים ולא בגלל שהם היו לומדי תורה.

אם ננתח את הכלי יקר הזה נוכל לשאול את השאלה הבאה. נראה שהכלי יקר אומר שבלי שהיו בני קהת נושאים את ארון הקודש, בני ישראל לא היו מכבדים את לומדי התורה. אם אנשים מטבעם לא היו מכבדים לומדי תורה, מה יעזור שהם יראו את בני קהת נושאים את ארון הקודש במדבר. יתר על כן, בני קהת נשאו את ארון הקודש רק כאשר בני ישראל נסעו וזה לא קרה לעתים קרובות מאוד, אולי 40 פעמים במהלך כל 40 השנים שהם היו במדבר, לא סביר שזה יספיק להשפיע על המחשבות של בני ישראל?

התשובה יכולה להיות שאנחנו לא מעריכים את העוצמה וההשפעה שיש על האדם כשהוא רואה אדם שזכה לכבוד על כך שעשה משהו. מתי שבני ישראל ראו את בני קהת שהיו תלמידי חכמים גדולים, זכו לשאת ארון הקודש אפילו כמה פעמים זה השפיע על כל הלך רוח שלהם כלפי תלמידי חכמים.

זה שיעור כל כך חשוב עבורינו. אם אנחנו רוצים שהילדים שלנו יעריכו אורח חיים תורני, כל כך חשוב שנכבד את האנשים שחיים באורח חיים תורני ולא חס ושלום לדבר עליהם רעות.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUNפרשת נשא פרק ד פסוק כ"ב
נשא את בני גרשון גם הם

The Kli Yakar asks why did b'nei Kehas merit to carry the Aron which was the highest honor in the Mishkan when they were not the first born?

He answers that the Torah wanted to teach us that we need to respect those who learn Torah and if b'nei Yisroel saw that the b'nei Gershon received the right to carry the Aron Kodesh, they would just assume that it was because they were the firstborn.

The Kli Yakar seems to be saying that without the b'nei Kehas carrying the Aron Kodesh, b'nei Yisroel would not have honored those who learn Torah. This seems strange. If people by their nature would not honor those that learn Torah, why would it help to see the b'nei Kehas carrying the Aron Kodesh in the midbar? Furthermore, the b'nei Kehas only carried the Aron when b'nei Yisroel traveled which didn't occur too often. They only traveled about 40 times over the entire 40 years in the midbar. That means this phenomenon of watching the b'nes Kehas carry the Aron was something that didn't happen on a consistent basis. If so, it's unlikely that this would be enough to actually make any impact on the thoughts of b'nei Yisroel.

The answer could be that we do not appreciate the power and impact of seeing a person honored for doing something, even if it's just a few times. When b'nei Yisroel saw the b'nei Kehas who were great Talmidei Chachamim meriting to carry the Aron Kodesh, it actually impacted their entire mindset towards what a Talmud Chacham is.

This is such an important chinuch lesson for us. If we want our children to appreciate a Torah lifestyle, it is so important that we honor the people who live that lifestyle and put them on a pedestal and never chas v'shalom talk badly about them.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון**פרשת נשא פרק ד' פסוק כ"ב****נשא את בני גרשון גם הם**

הכלי יקר מסביר את הסיבה לכך שרק על בני קהת ובני גרשון התורה משתמשת במילה נשא כדי לתאר את ספירת הלויים, אבל לא על בני מררי, והסיבה היא שגם לבני קהת וגם לבני גרשון היה משהו לגבי המצב שלהם שהפך אותם למיוחדים. בני קהת נשאו את ארון הקודש ובני גרשון היו הבכורים, בניגוד לבני מררי שלא היו להם יתרונות מיוחדים.

אם ננתח את הכלי יקר הזה נוכל לשאול את השאלה הבאה. גם לבני מררי היה יתרון על פני כל שאר בני ישראל, שהם זכו לשאת את הקרשים של המשכן שהיו גם קדושים, אז למה התורה לא משתמשת עבורם במילה נשא? יתר על כן, התורה מפורשת מאוד בלשונה, מדוע חשוב לדעת שהיו לבני גרשון ולבני קהת יתרונות שלא היו לבני מררי?

התשובה יכולה להיות שזה בא ללמד אותנו לקח חשוב מאוד. הנטייה הטבעית של אדם היא שכאשר יתבקש לעשות משהו הוא יבדוק אם זה משהו שראוי לו לעשות. אם אדם מרגיש שמציעים לו לעשות דבר שהוא מרגיש שזה מתחת לכבודו, בזמן שמישהו אחר עושה משהו יותר מכובד הוא בוודאי לא יעשה את עבודתו בהתלהבות ובלהט, אלא בלי רצון עז. התורה מלמדת אותנו שלא משנה מצבך והמצוות שמבקשים ממך לעשות, כולנו גדולים וכל מצווה היא מיוחדת ואסור לנו לעולם להסתכל על אנשים אחרים ולהשתמש בזה כדי להגדיר את עצמינו. עלינו להבין שד' שם אותנו במצב ומעמד מסוים בחיים מתוך ציפייה שנמקסם את הפוטנציאל שלנו בתוך המצב שאנו מוצאים את עצמינו.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUN

פרשת נשא פרק ד פסוק כ"ב

נשא את בני גרשון גם הם

The Kli Yakar explains the reason why only by the b'nei Kehas and b'nei Gershon does the Torah use the word נשא to describe the counting of the leviim, but not by the b'nei Merrari was that the B'nei Kehas carried the Aron Kodesh and the b'nei Gershon were the first born, unlike the b'nei Merrari who had no special advantages.

If we analyze the Kli Yakar we can ask the following question. B'nei Merrari also had an advantage over all the rest of b'nei Yisroel. They got to carry the boards of the Mishkan which was also holy, so why did the Torah not use the word נשא for them as well? Furthermore, the Torah is very explicit in its language. Why is it important to know that b'nei Gershon and b'nei Kehas had advantages that b'nei Merrari did not have?

The answer could be that the Torah is teaching us a very important lesson. The natural tendency of a person when asked to do something will look to see if it is something worthy for them to be doing. If a person feels they are being offered to do something beneath their dignity while someone else is doing something "more respected," they will certainly not do their job with enthusiasm. Instead, they'll have no desire to do the task at hand. The Torah is teaching us that no matter what your situation is and the mitzvos being asked of you, we have to know that we are all great and every mitzvah is special. We can't ever look at other people and use that to define ourselves. We must realize that Hashem puts us in certain situations and statuses in life with the expectation that we will maximize our individual potential and become the best people that we can be.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

הרב רועיאל שונברון

פרשת נשא פרק ד' פסוק ל"ב

ובשמות תפקידו כלי משמרת משאם

הרמב"ן מסביר את הפסוק הזה שד' אמר לכהנים לומר ללוויים לא רק בכללי לשאת את כל מה שהם מצווים (למשל הקורות) אבל בעצם כמה קורות כל אדם צריך לסחוב. הסיבה לכך היא שאנו חוששים שבני מררי או כל אחד מהלוויים האחרים עלולים להרגיש שעבודתם כבדה מידי, והם יחפשו מישהו אחר שיסחוב אותו בשבילו.

אם ננתח את הרמב"ן הזה נוכל לשאול את השאלה הבאה. נראה מכאן שאם הכהנים רק יאמרו לבני מררי, למשל, שיחד הם צריכים לשאת את הקורות, אז יש סיכוי שכל אחד ימסור את העבודה שלו למישהו אחר. עם זאת, אם אדם יודע שעליו לשאת כמות מסויימת, הוא לא יתחמק מהאחריות. למה זה המצב? אם אומרים לאדם שהוא צריך לעשות משהו שהוא מרגיש שזה יותר מדי עבורו, האם הוא לא ינסה לגרום למישהו אחר לעשות זאת עבורו או לכל הפחות לעזור לו?

התשובה יכולה להיות שאם אדם מרגיש שיש אחריות לקבוצה לעשות משהו, יהיה קל מאוד לכל אדם להתנער מאחריותו האישית, אולם אם אדם יודע שיש לו עבודה ספציפית לעשות, יהיה פחות סיכוי שיתחמק מהאחריות שלו אפילו אם הוא חושב שזה יכול להיות קשה בשבילו לעשות זאת.

זה שיעור חשוב מאוד עבורנו בעבודת ד' שלנו. אם אדם מרגיש לגבי מצווה כמו חסד למשל, שמצווה על הקבוצה לדאוג לחברים שלהם, אז כל אחד ירגיש שזה בסדר לא לעשות את זה כי אני עסוק או זה קשה בשבילי ומישהו אחר יעשה את זה. זה יוביל לכך שזה לא ייעשה. אנחנו בעצם צריכים להרגיש שכל מצווה היא שלי ורק שלי, וכך אדם ירגיש את האחריות להבטיח שכל חסד או מצווה אחרת נעשית, שכן כל זה באחריות שלו.

מרכז תורה תפילה וחסד

זכרון משה

ע"ש ולע"נ ר' משה לסרי זצ"ל

מרכז מסחרי רחוב שאולזון 51

RAV ROYALE SCHONBRUNפרשת נשא פרק ד' פסוק ל"ב
ובשמות תפקדו כלי משמרת משאם

The Ramban explains this pasuk that Hashem told the Kohanim to tell the Leviim two things. The first was the general command to carry all of the beams. And the second was how many beams each person needed to carry. The reason for this was because we were afraid that the b'nei Merrari or any of the other Leviim might feel like their work is too heavy to carry and then get someone else to carry it for them.

It seems from here that if the Kohanim just said that the b'nei Merrari, for example, needed to carry the beams collectively, then there was a chance that everyone would give over their work to someone else. However, if a person knows they have to carry a certain amount, then they won't pass up the responsibility. Why is this the case? If a person is told that they have to do something they feel is too much for them, would they not try to get someone else to do it for them or at least help them accomplish the goal?

The answer could be that if a person feels that there is a responsibility for the group to get something done, it is very easy for each person to avoid their individual responsibility. However, if a person knows he has a specific job to do, then he will be less likely to find ways to get out of his responsibility.

This is a very important lesson for us in our avodas Hashem. If a person feels like a mitzvah is only said to the group collectively, he might pass up on the individual opportunity to perform the mitzvah. For example, if someone thinks chessed is only for the group to do, he might not engage in acts of chessed because he thinks other people are already doing it. That will lead to it not getting done. We actually have to feel that each mitzvah is our own and only ours to do. This way, a person will feel the responsibility to ensure that every act of chesed or other mitzvah gets done because we're all held responsible.

מחסן הפעמי
חוגגים עם השירות

מוצרי חד פעמי

ומוצרי ניקיון

מחירים זולים

משלוחים עד הבית

לפרטים נוספים:

0533414739

www.machsanhapeami.co.il

***Paper goods and
Cleaning supplies
Great Prices***

We deliver to your door